

Inatsisartut
Erhvervs- og Råstofudvalget

Sendt via e-mail til: David Jensen

02-05-2019
Sagsnr.
2018-18462
Postboks 1601
3900 Nuuk

Tlf. (+299) 34 50 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Erhvervs- og Råstofudvalget har til brug for behandling af pkt. FM2019/210
stillet Naalakkersuisut en række spørgsmål, som jeg herved vil søge at besvare:

Spørgsmål 1.

- a. *Hvilke bevæggrunde og argumenter ligger bag den foreslåede grænseværdi på 1. milliard kr.?*
- b. *Er den foreslåede grænseværdi eventuelt udformet med inspiration fra udenlandske erfaringer omkring industrielle projekter af en sådan størrelsesorden?*

Svar

Indledningsvis skal det bemærkes at storskalaloven finder anvendelse på aktiviteter, der udøves efter tilladelse meddelt af Naalakkersuisut i medfør af enten råstoflovgivningen eller lovgivningen om vandkraft. Storskalaloven finder også anvendelse på projekter om anlæggelse af særligt energikrævende industrianlæg, som er baseret på udnyttelse af vandkraft.

Anlægsopgaver, der er finansieret helt eller delvis af offentlige midler er ikke omfattet af loven.

Ved fremsættelsen af forslaget til Inatsisartutlov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter i 2012 var bestemmelsen i § 6 stk. 1 affattet således:

§ 6. Et projekt anses efter denne inatsisartutlov for et storskalaprojekt, hvis:
1) projektets anlægsomkostninger overstiger fem milliarder danske kroner og
2) projektets behov for arbejdskraft ved udførelsen af anlægsaktiviteter overstiger den egnede, ledige og tilgængelige arbejdskraft, der er til rådighed i Grønland, eller

3) projektets krav til teknisk og økonomisk kapacitet hos virksomheder, der udfører anlægsaktiviteter, overstiger grønlandske virksomheders kapacitet i teknisk eller økonomisk henseende.

Ud over den beløbsmæssige grænseværdi skal 1 af 2 forhold således være opfyldt før et anlægsprojekt kan betragtes som et storskalaprojekt efter loven. Enten skal projektets behov for arbejdskraft ved udførelsen af anlægsaktiviteter overstige den egnede, ledige og tilgængelige arbejdskraft, der er til rådighed i Grønland eller projektets krav til teknisk og økonomisk kapacitet hos virksomheder, der udfører anlægsaktiviteter, skal overstige grønlandske virksomheders kapacitet i teknisk eller økonomisk henseende.

Det skal således undersøges om det muligt at gennemføre anlægsopgaven uden anvendelse af udefrakommende arbejdskraft. Vurdering af om hvorvidt dette kan ske vil blandt andet kunne ske på baggrund af den vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed, der skal foretages efter bestemmelsen i lovens § 9.

Derudover skal det videre undersøges om projektets krav til teknisk og økonomisk kapacitet hos virksomheder, der udfører anlægsaktiviteter, overstiger grønlandske virksomheders kapacitet i teknisk eller økonomisk henseende.

Inatsisartutlov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter er en særlig grønlandsk lov udformet efter forholdene i Grønland. For eksempel det grønlandske arbejdsmarked, hvor man til tider kan konstatere mangel på tilstrækkelig uddannet arbejdskraft og den grønlandske byggesektorer, hvor mangel på kapacitet i byggebranchen medvirker til høje anlægsudgifter og forsinkelser i byggeriet. Den oprindelige foreslåede grænseværdi på 1. milliard kroner tager i det væsentligste udgangspunkt i de faktuelle forhold i Grønland og storskalaloven er en særlig grønlandsk lov udformet ud fra grønlandske forhold uden egentlig inspiration fra udenlandske erfaringer anden end at industrielle projekter af en sådan størrelsesorden typisk vil blive udbudt internationalt i f.eks. EU og i andre vestlige lande.

Spørgsmål 2

Mulige projekter omfattet af Storskalaloven

c. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, om der eventuelt er aktuelle og kommende anlægsprojekter, som forventes at ville blive omfattet af storskalaloven, såfremt grænseværdien sænkes som foreslået? I givet fald hvilke?

Svar

Storskalaloven finder som nævnt ovenfor alene anvendelse på aktiviteter, der udøves efter tilladelse meddelt af Naalakkersuisut i medfør af enten råstoflovgivningen eller lovgivningen om vandkraft. Storskalaloven finder videre anvendelse på projekter om anlæggelse af særligt energikrævende industrianlæg, som er baseret på udnyttelse af vandkraft. Det skal bemærkes at anlægsopgaver, herunder vandkraftværker, der er finansieret helt eller delvis af offentlige midler er ikke omfattet af loven. Det vil også sige at anlæggelse af vandkraftværker, hvor Nukissiorfiit er bygherre vil ikke være omfattet.

Til illustration af forholdet mellem den foreslåede grænseværdi og anslåede anlægsomkostninger for eventuelle kommende vandkraftværker, se nedenstående tabel (Som nævnt vil det alene være privatfinansierede anlæg, der kan omfattes af loven – hvorfor de nævnte anlæg alene er nævnt som eksempler på skønnede anlægssummer for vandkraftværker og udvidelser heraf).

Lokation for vandkraft	Effekt MW	GWh/år	Investeringssum i mio. kr.	Forholdstal Mio. kr. pr. GWh/år
Nanortalik	7,0	17	400	24
Paamiut	3,0	14	370	26
Nuuk udvidelse*	55,0	485	1.300	3
Nuuk nyt vandkraftværk (udvidelse 2)	90,0	470	1.330	3
Maniitsoq	14,8	50	620	12
Qasigiannuit og Aasiaat landkabel	21,0	90	1.110	12
Qasigiannuit og Aasiaat Søkabel delstrækning	21,0	90	1.200	13

Til illustration af forholdet mellem den foreslåede grænseværdi og anslåede anlægsomkostninger for potentielle kommende mineprojekter kan følgende eksempler oplyses (baseret på indleverede VSB redegørelser):

Tanbreez Mine: Mine og kemisk separations anlæg 3,240 mia. DKK
Ironbark: Mine og knusning/flotation anlæg 3,300 mia. DKK
Greenland Minerals: Mine og raffinaderi 8,255 mia. DKK

d. Naalakkersuisut anmodes om at oplyse, om der tidligere har været operatører, der har udtrykt ønske om at projektere anlægsprojekter, også fra før 2012, med anlægsomkostninger på mere end 1 milliard, I givet fald hvilke?

En helt konkret anledning for fremsættelse af Inatsisartutlov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter i 2012 var et udtrykt ønske fra Alcoa og London Mining. En afgørende forudsætning for at selskaberne ville overveje at gå videre med henholdsvis aluminium smelter projektet i Maniitsoq og Jernmine

projektet ved Nuuk var muligheden for at kunne udbyde anlægsopgaverne internationalt. Anlægsomkostninger ved denne type projektet måles internationalt og et konkurrencedygtigt omkostningsniveau er et afgørende parameter for at kunne rejse finansiering og dermed afgørende for at kunne gennemføre denne type projekter i Grønland. Grønland står i en konkurrencesituation om at kunne tiltrække investeringer udefra. Hvis udbud og gennemførelse af denne type store projekter ikke kan ske på internationalt konkurrencedygtige vilkår vil investeringer ikke gå til Grønland, men til andre lande, der kan tilbyde konkurrencedygtige vilkår for gennemførelse af denne type anlægsprojekter.

Spørgsmål 3

e. Udvalget skal anmode om en kortfattet beskrivelse af den mulige forventede erhvervsmæssige effekt ved lovændringen?

Svar

Naalakkersuisut forventer at en lavere grænseværdi for anvendelse af storskalaloven regler vil gøre det kommercielt mere attraktivt for at investeringer i miner og privatfinansierede vandkraftanlæg til understøttelse af energiintensive erhverv, f.eks. datacentre. Lovændringen skal ses i sammenhæng med de andre tiltag som Naalakkersuisut har iværksat på erhvervsområdet. På EM 2018 blev den nye vandkraftlov vedtaget, inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi. De nye regler i vandkraftloven gør det mere enkelt og administrativt lettere for at foretage private investeringer i vandkraftanlæg til forsyning af energikrævende industri og miner.

f. Er Naalakkersuisut i besiddelse af oplysninger om eventuelle projekter som Naalakkersuisut antager potentielle investorer efterfølgende ikke har ønsket at realisere pga. 5 milliarders grænsen?

g. Såfremt dette må være tilfældet ville disse projekter efter Naalakkersuisut's vurdering være tættere på en realisering såfremt grænseværdien var sat til 1 milliard kr.?

Svar

Udenlandske investeringer i vandkraftanlæg og i råstofprojekter i Grønland sker i en konkurrence med andre lande, der kan tilbyde tilsvarende investeringsmuligheder. For at vælge en investering i Grønland fremfor i andre lande skal anlægsomkostninger i Grønland være på et konkurrencedygtigt niveau. Siden vedtagelse af 5 milliarders kroner grænsen har der ikke været ansøgninger om storskalatilladelser og der har heller været gennemført privat

finansierede projekter i medfør af råstoflovgivningen eller lovgivningen om vandkraft, andre end 2 mindre mineprojekter. Efter Naalakkersuisut's vurdering ville en lavere grænseværdi gøre det mere kommercielt interessant for investorer at udvikle og gennemføre flere projekter i Grønland i fald grænseværdien nedsættes til 1. milliard kroner.

Spørgsmål 4. Afrunding

h. Er der potentielle anlægsprojekter i udsigt, der fordrer at en færdigbehandling af lovforslaget under FM19 er en nødvendighed?

Svar

Med den nuværende grænseværdi på 5 milliarder kroner er det sandsynligt at en række potentielle projekter ikke når til undersøgelsesfasen alene af den grund at Grønland forinden fravælges af investorer på grund af de høje anlægsomkostninger. Det betyder også at potentielle projekter ikke kommer til Naalakkersuisut's kendskab, fordi projekterne ikke er blevet udviklet til et sådant stadie at der kan foretages lønsomhedsstudier til brug for fremskaffelse af finansiering.

Naalakkersuisut kan derfor alene konstatere at der for nærværende ikke er noget projekt, der er på et så fremskredet stadie at man kan konkludere om en færdigbehandling af lovforslaget under FM19 er en nødvendighed for gennemførelse af et givet projekt. Det eneste man med sikkerhed kan konstatere er, at siden vedtagelse af storskalaloven i 2012 med grænseværdien på 5 milliarder kroner er der ikke gennemført noget storskalaprojekt i Grønland.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Jess Svane